

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 126. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211094375424.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

Hvad er jeg? La mig se, om jeg ikke kan komme til et nogenlunde klart resultat med hensyn til det spørgsmål. Forneden er det tydeligt nok; først er jeg et par ben; dem står jeg på. Så kommer en krop, som jeg kan forfølge et godt stykke opad, op til armene og forbi, men så? Så blir jeg lisom til luft, eller til et lyshav, i det hele taet til noget helt andet, jeg breder mig pludselig uhyre vidt, mit område når egentlig langt forbi solen, men hvad er det? Der er et spring, et brud. Hvordan må jeg se ud? Et par ben, en krop med to arme, noget, der kaldes for et hoved, og så? Resten breder sig over hele verden! Det er næsten ufatteligt, men jeg ved det: det øverste er sjælen, den bæres af benene, sidder oven på kroppen, hvordan så overgangen er. Men nu sjælen, der som sagt strækker sig uhyre vidt — ja, den er hele verden, synes det. Altså jeg begynder ved jorden med mine fodsåler, og jeg ender et sted ude i verdensrummet, det vil sige: jeg ender egentlig ingen steder, for ellers måtte jeg jo kunne mærke, hvor jeg ender —.